

Nr 34.

Ankom till riksdagens kansli den 18 mars 1923 kl. 6 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion angående rätt för aktuarien i pensionsstyrelsen A. F. Ålund att för erhållande av ålderstillägg tillgodoräkna sig viss tjänstgöring.

(3:e avd.)

I en inom första kammaren av herr *T. Julin* väckt motion, nr 91, vilken hänvisats till statsutskottets förberedande behandling, har hemställts, att riksdagen för sin del måtte medgiva, att aktuarien hos pensionsstyrelsen Axel Fredrik Ålund må för rätt till åtnjutande av med hans befattning förenade ålderstillägg respektive avlöningsförhöjningar äga på det sätt tillgodoräkna sin förutvarande tjänstgöring i tullverket, att han blir i avlöningshänseende hos pensionsstyrelsen lika ställd, som han skulle varit vid samtidig befordran till likställd befattning hos generaltullstyrelsen.

I fråga om de skäl, motionären anfört till stöd för sitt förslag, får utskottet hänvisa till motionen.

Såsom av motionen framgår, har en av Ålund till Kungl. Maj:t ingiven ansökning om rätt till åtnjutande av ålderstillägg genom beslut den 17 juni 1921 av Kungl. Maj:t avslagits.

Enligt vad utskottet inhämtat, har Ålund sedermera i skrivelse till Kungl. Maj:t av den 2 oktober 1922 anhållit, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att förklara honom berättigad att från och

Utskottets
yttrande.

med den 1 mars 1920 åtnjuta första ålderstillägget enligt vid nämnda tid gällande avlöningsstat för pensionsstyrelsen och har Ålund i sammanhang härmed hemställt, dels att Kungl. Maj:t måtte berättiga honom att från och med den 1 januari 1922 uppbära avlöning enligt nittonde klassen i nu gällande avlöningsreglemente för statsdepartement m. fl. verk, dels ock att han för uppflyttning i därpå följande avlöningsklass måtte få tillgodoräkna sig en tid av tio månader utöver den tid, som förflutit efter den 1 januari 1922.

Över ifrågavarande framställning hava pensionsstyrelsen, statskontoret och allmänna civilförvaltningens lönenämnd avgivit särskilda utlåtanden.

Pensionsstyrelsen har i sitt i ärendet avgivna utlåtande på det sätt tillstyrkt framställningen, att styrelsen hemställt, att Kungl. Maj:t måtte i proposition föreslå riksdagen medgiva, att Ålund förklaras berättigad att från och med den 1 mars 1920 åtnjuta sitt första ålderstillägg å sin lön såsom aktuarie.

Av statskontorets utlåtande inhämtas, att enligt statskontorets mening Ålund icke kunde för erhållande av ålderstillägg redan vid tillträdet av sin nuvarande befattning åberopa någon författnings föreskrift; och även om vissa billighetskäl kunde åberopas för beredande åt Ålund av en sådan förmån, syntes dock statskontoret den omständigheten, att han, därest han utnämnts till en befattning i första lönegraden hos generaltullstyrelsen, skulle varit omedelbart berättigad till första ålderstillägget icke utgöra tillräckligt skäl för en framställning till riksdagen i ämnet. Så mycket mindre syntes en sådan åtgärd böra vidtagas, som Ålund genom sin befordran från kammarskrivare i tullverket till aktuarie i pensionsstyrelsen otvivelaktigt kommit i en ekonomiskt gynnsammare ställning än om han kvarstått såsom kammarskrivare. Statskontoret hemställde alltså, att Ålunds ansökning icke måtte till någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd föranleda.

Allmänna civilförvaltningens lönenämnd har i förevarande ärende till en början framhållit, att det icke torde kunna förutsättas, att Ålund vid övergången från sin förutvarande tjänst vid tullverket till befattningen såsom aktuarie hos pensionsstyrelsen saknat kännedom om de verkningar i löne- och pensionshänseende, som varit förbunda med den utav honom sökta befordran. Det av Ålund framställda yrkandet om rätt för honom att från tiden för tillträdet

av befattningen såsom aktuarie hos pensionsstyrelsen beräkna ålders- tillägg i samma befattning syntes lönenämnden innebära, att en för tullverkets del av den därstädes gällande löneskalan betingad regel för tilldelandet av ålderstillägg vid befordran inom samma verk skulle tillämpas även vid övergång från tullverket till ett helt annat område av statsförvaltningen. En dylik utsträckt tillämpning av bestämmelser eller beräkningsgrunder, som motiverats allenast av de särskilda förhållandena inom ett visst verk före detsamma inordnande i det gemensamma lönesystemet, syntes lönenämnden i och för sig obefogad, och skulle därjämte, enligt nämndens förmenande, kunna medföra vittgående konsekvenser inom olika delar av förvaltningen. Då ej heller några särskilda billighetsskäl syntes tala för beredande åt sökanden av en personlig undantagsförmån av den innebörd, som i framställningen avsågs, fann lönenämnden för sin del icke anledning tillstyrka avlåtande av proposition till riksdagen om medgivande för sökanden att på angivet sätt beräkna ålders- tillägg i den av honom innehavda befattningen.

Genom beslut den 2 februari 1923 har Kungl. Maj:t funnit den av Ålund sålunda gjorda ansökningen icke föranleda någon Kungl. Maj:ts åtgärd.

Då utskottet delar den av statskontoret och allmänna civilför- valtningens lönenämnd sålunda uttalade uppfattningen rörande Ålunds ifrågasatta rätt till ålderstillägg, får utskottet hemställa,

att herr Julins förevarande motion icke må vinna riksdagens bifall.

Stockholm den 18 mars 1923.

På statsutskottets vägnar:

S. H. KVARNZELIUS.

Närvarande: se under utlåtande nr 32.
